

O-Antyfony, 18. grudnia: O Adonai | 1

Posłuchaj

()

Antyfony w wykonaniu [mnichów z Kansas](#) posłuchać można tu:

Ant.

O Adonái et Dux domus Israëġ, qui
Móysi in igne flammæ rubi apparúisti,
et ei in Sina legem dedísti: veni ad
rediméndum nos in brácchio exténto.

Ant.

O Adonai, wodzu domu Izraelowego, któryś się
ukazał Mojżeszowi w ogniu krzaka gorejącego i
dałeś mu prawa na górze Synai: przybądź, abyś
nas odkupił, wyciągnąwszy ramię.

Adonai to jedno ze świętych imion Boga, którym Bóg przedstawia sam siebie, a które także odnosi się do Chrystusa – Logosa i Boga. Zdaniem Greckich Ojców Kościoła od Justyna począwszy, to właśnie Logos ukazał się Mojżeszowi w krzewie gorejącym i prowadził Izraela przez pustynię oraz ochraniał od wrogów. Orygenes poświęcił tej tematyce większość swojej egzegezy do Pięcioksięgu, gdzie w każdym zdarzeniu doszukuje się typów Chrystusa i zapowiedzi zbawczych czynów Chrystusa.

Powyższa antyfona odnosi się do kolejnych wydarzeń biblijnych. Wj 6, 2 – 6 (Biblia Wujka):

I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: Ja Pan

³ Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi, i Jakóbowi w Bogu wszechmocnym: a imienia mego Adonai nie oznajmiłem im.

⁴ I uczyniłem przymierze z nimi, abych im dał ziemię Chananejską, ziemię pielgrzymowania ich, w której przychodniami byli.

⁵ Jam usłyszał wzdychanie synów Izraelowych, którem je utrapili Egipcyanie: i wspomniałem na przymierze moje.

⁶ Przetóż powiedz synom Izraelowym: Ja Pan, który was wywiodę z więzienia Egipczyków, i wyrwę z niewoli: i odkupię w ramieniu wywyższonem i w sądach wielkich.

Wj 3,2 (Biblia Wujka)

I ukazał mu się Pan w płomieniu ognistym z pośrodku krza: i widział, iż kierz gorzał, a nie zgorzał.

oraz Wj 19, 1-25

1. Miesiąca trzeciego wyjścia Izraela z ziemie Egipskiej, w tenże dzień przyszli na pustynię Synai. ^[46]

² Bo wyciągnąwszy z Raphidym i przyszedłszy aż do puszczy Synai, położyli się obozem na temże miejscu: i tamże rozbił Izrael namioty przeciw górze.

³ A Mojżesz wstąpił do Boga, i zawołał go Pan z góry i rzekł: To powiesz domowi Jakóbowemu, i oznajmisz synom Izraelowym: ^[47]

⁴ Wyście sami widzieli, com uczynił Egipcyanom, i jakom was nosił na skrzydłach orłowych, i wziął sobie.

⁵ Jeżeli słuchać będziecie głosu mego, i strzedz umowy mojej, będziecie mi własnością ze wszech narodów; albowiem moja jest wszystka ziemia. ^[48]

⁶ A wy będziecie mi królestwem kapłańskim i narodem świętym. Te są słowa, które mówić będziesz do synów Izraelowych.

⁷ Przyszedł Mojżesz, i zezwawszy starsze ludu, przełożył im wszystkie słowa, które Pan rozkazał.

⁸ I odpowiedział wszystek lud pospołu: Wszystko, co Pan rzekł, uczynimy. A gdy odniósł Mojżesz słowa ludu do Pana,

⁹ Rzekł mu Pan: Już teraz przyjdę do ciebie we mgle obłoku, aby mię słyszał lud mówiącego do ciebie, a wierzył ci na wieki. Odniósł tedy Mojżesz słowa ludu do Pana,

¹⁰ Który mu rzekł: Idź do ludu, a poświęć je dzisiaj i jutro, i niech wypiorą szaty swoje.

¹¹ A niech będą gotowi na dzień trzeci; trzeciego dnia bowiem znidzie Pan przed wszystkim ludem na górę Synai.

¹² I zamierzysz granicę ludowi w około, i powiesz im: Strzeżcie się, abyście nie wstępowali na górę, ani się dotykali granic jéj: wszelki, ktoby się dotknął góry, śmiercią umrze. ^[49]

¹³ Ręka się go nie tknie, ale kamieniami zabity będzie, albo strzałami ustrzelony: bądź bydlę będzie, bądź człowiek, nie będzie żył. Gdy trąba brzmieć pocznie, tedy niech wstąpią na górę.

¹⁴ I zstąpił Mojżesz z góry do ludu i poświęcił go. A gdy wyprali szaty swe,

¹⁵ Rzekł do nich: Bądźcie gotowi na dzień trzeci, a nie przystępujcie do żon waszych.

¹⁶ I już był przyszedł trzeci dzień, a zaranie zaświtało: alić oto poczęły być słyszane gromy, i łyskać się błyskawice, a obłok bardzo gęsty okrywać górę, a brzmienie trąby im dalej tem więcej się rozlegało: i zląkł się lud, który był w obozie.

¹⁷ A gdy je wywiódł Mojżesz na zabieżeństwo Bogu z miejsca obozu, stanęli pod samą górą.

¹⁸ A wszystka góra Synai kurzyła się: przeto iż był Pan zstąpił na nią w ogniu, i występował dym z niej jako z pieca: a wszystka góra była straszliwa. ^[50]

¹⁹ A głos trąby z lekka się bardziej rozlegał, i dłużej się rozwłóczył: Mojżesz mówił, a Bóg mu odpowiadał.

²⁰ I zstąpił Pan na górę Synai na sam wierzch góry, i wezwał Mojżesza na wierzch jéj. Tam gdy wstąpił,

²¹ Rzekł do niego: Zstąp a oświadczyć ludowi: by snadź nie chciał przestąpić granic, chcąc widzieć Pana, i nie zginęło z nich bardzo wielkie mnóstwo.

²² Kapłani téż, którzy przystępują do Pana, niech się poświęcą, żeby ich nie pobił.

²³ I rzekł Mojżesz do Pana: Nie będzie mógł lud wstąpić na górę Synai; tyś się bowiem oświadczył i rozkazał mówiąc: Załóż granice około góry, i poświęć ją.

²⁴ Któremu Pan rzekł: Idź, zstąp: a wstąpisz ty i Aaron z tobą: lecz kapłani i lud niech nie przestępują granic, ani wstępują do Pana, by ich snadź nie pobił.

²⁵ I zstąpił Mojżesz do ludu, i wszystko im powiedział.

Wj 20, 1-26

I mówił Pan wszystkie te słowa:

² Jam jest Pan, Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemie Egipskiej, z domu niewoli.

³ Nie będziesz miał bogów cudzych przedemną.

⁴ Nie uczynisz sobie ryciny, ani żadnego podobieństwa, które jest na niebie wzgórze, i które na ziemi nisko, ani z tych rzeczy, które są w wodach pod ziemią. ^[51]

⁵ Nie będziesz się im kłaniał, ani służył: ja jestem Pan, Bóg twój, mocny, zapalczywy, nawiedzający nieprawość ojców nad synmi, do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mię nienawidzą: ^[52]

⁶ I czyniący miłosierdzie na tysiące tym, którzy mię miłują i strzegą przykazania mego.

⁷ Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, na daremno; bo nie będzie miał za niewinnego Pan tego, któryby wziął imię Pana, Boga swego, na daremno. ^[53]

⁸ PamiętaJ, abys dzień Sobotni święcił.

⁹ Sześć dni robić będziesz, i będziesz czynił wszystkie dzieła twoje;

¹⁰ Ale dnia siódmego Szabath Pana, Boga twego, jest: nie będziesz czynił żadnej roboty weń, ty i syn twój i córka twoja, sługa twój i służebnica twoja, bydłę twoje i gość, który jest między bronami twemi. ^[54]

¹¹ Przez sześć dni bowiem czynił Pan niebo i ziemię i morze, i wszystko, co w nich jest, i odpoczął dnia siódmego: i przetóż błogosławił Pan dniowi Sobotniemu i poświęcił go.

¹² Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś był długowieczny na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie. ^[55]

¹³ Nie będziesz zabijał.

¹⁴ Nie będziesz cudzołożył.

¹⁵ Nie będziesz kradzieży czynił.

¹⁶ Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu świadectwa fałszywego.

¹⁷ Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego: ani będziesz pragnął żony jego, nie sługi, nie służebnice, nie wołu, nie osła, ani żadnej rzeczy, która jego jest. ^[56]

¹⁸ A wszystek lud widział głosy, i błyskania, i brzmienie trąby, i kurzącą się górę: a przestraszeni i bojaźnią zdjęci, stanęli zdalecza:

¹⁹ Mówiąc Mojżeszowi: Mów ty do nas, i słuchać będziemy: niech Pan do nas nie mówi, bychmy snadź nie pomarli.

²⁰ I rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się; bo aby was doświadczył, przyszedł Bóg, i aby strach jego był w was, i żebyście nie grzeszyli. ^[57]

²¹ I stanął lud z daleka: a Mojżesz przystąpił do mgły, w której był Bóg. ^[58]

²² Rzekł nadto Pan do Mojżesza: To powiesz synom Izraelowym: Wyście widzieli, żem z nieba mówił do was.

²³ Nie będziecie czynić bogów srebrnych, ani bogów złotych będziecie czynić sobie. ^[59]

²⁴ Ołtarz mi z ziemie uczynicie, i ofiarować na nim będziecie całopalenia, i zapokojne wasze, owce wasze i woły: na wszelkiem miejscu, na któremby była pamiątka imienia mego, przyjdę do ciebie, a będę błogosławił.

²⁵ A jeżeli mi uczynisz ołtarz kamienny, nie budujże go z ciosanego kamienia; bo jeźlibyś podniósł nań nóż twój, będzie splugawiony.

“Nie będziesz wstępował po stopniach do ołtarza mego, żeby się nie odkryła szkaradność twoja.

Zwłaszcza w czasach apostazji Bergoglio i Amoris Laetitia przypomnieć trzeba, że Dekalog został dany przez samego Boga najpierw Izraelowi, a potem przez chrześcijaństwo całej ludzkości. Nie jest to więc żadna wypertraktowana ludzka konwencja, ale prawo Boże zaszczone w nas poprzez prawo natury. Tak więc Adonai to wódz i prawodawca. Ponieważ Adonai także odnosi się do Chrystusa, toteż konsekwentne jest, iż Chrystus na końcu świata „będzie sądził żywych i umarłych”. I to wszystkich ludzi, nie tylko katolików, gdyż on jako Prawodawca dał Dekalog.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

O-Antyfony, 18. grudnia: O Adonai | 11